

46 **Modlitwa przygotowawcza:** Prosić Boga, Pana naszego, aby wszystkie moje zamiary, decyzje i czyny były skierowane w sposób czysty do służby i chwały jego Boskiego Majestatu.

230 KONTEMPLACJA [POMOCNA] DO UZYSKANIA MIŁOŚCI

Uwaga. Najpierw wypada zaznaczyć dwie rzeczy.

Pierwsza: Miłość winno się zakładać więcej na czynach niż na słowach.

231 Druga: Miłość polega na obopólnym udzielaniu sobie, a mianowicie na tym, aby miłujący dawał i udzielał umiłowanemu tego, co sam posiada, albo coś z tego, co jest w jego posiadaniu lub w jego mocy; i znów wzajemnie żeby umiłowany [udzielał] miłującemu. I tak gdy jeden ma wiedzę, żeby się nią dzielił z tym, co jej nie ma; i podobnie jeśli ma zaszczyty, bogactwa itd., aby jeden drugiemu wzajemnie udzielał.

Modlitwa przygotowawcza zwyczajna.

232 **Wprowadzenie 1.** Ustalenie miejsca. Tutaj widzieć siebie, jak stoję przed obliczem Boga, Pana naszego, przed aniołami i świętymi, a oni wstawiają się za mną.

233 **Wprowadzenie 2.** Prosić o to, czego chce. Tutaj prosić o wewnętrzne poznanie tyłu i tak wielkich dóbr otrzymanych [od Boga], abym w pełni przejęty wdzięcznością mógł we wszystkim miłować jego Boski Majestat i służyć mu.

234 **Punkt 1.** Przywieść sobie na pamięć dobrodziejstwa otrzymane – stworzenie, odkupienie, a także dary poszczególne, ważąc [i doceniając] z wielkim uczuciem [miłości], jak wiele uczynił Bóg, Pan nasz, dla mnie; jak wiele mi dał z tego, co posiada. A dalej, jak bardzo tenże Pan pragnie mi dać samego siebie, ile tylko może wedle swego Boskiego planu. A potem wejść w siebie samego rozważając, com ja z wielką słusnością i sprawiedliwością winien ze swej strony ofiarować i dać jego Boskiemu Majestatowi, i siebie samego z tym wszystkim, jak ten, co z wielką miłością ofiaruje coś drugiemu [tak mówiąc]:

*Zabierz, Panie, i przyjmij
całą wolność moją,
pamięć moją i rozum,
i wolę mą całą,
cokolwiek mam i posiadam.
Ty mi to wszystko dałeś
Tobie to, Panie, oddaję.
Twoje jest wszystko.
Rozporządzaj tym w pełni
wedle swojej woli.
Daj mi jedynie
miłość twą i łaskę,
albowiem to mi wystarcza.
[Amen.]*

235 **Punkt 2.** Zwrócić uwagę na to, jak Bóg mieszka w stworzeniach: w żywiołach, dając im istnienie; w roślinach, dając im życie i wzrost; w zwierzętach, dając im czucie; w ludziach, darząc ich rozumieniem. I we mnie także mieszka, dając mi być, żyć, czuć i darząc mnie rozumem. A nadto uczynił mnie świątynią [swoją], bom stworzony jest na podobieństwo i obraz swego Boskiego Majestatu. I znów wejść w siebie w podobny sposób, jak się to rzekło w punkcie pierwszym, albo w inny jaki sposób, jeśli uznam to za lepszy. I tak samo trzeba postąpić w każdym punkcie następnym.

236 **Punkt 3.** Rozwagać, jak Bóg działa i pracuje dla mnie we wszystkich rzeczach stworzonych na obliczu ziemi. Znaczy to, że postępuje tak, jak ktoś pracujący. I tak w niebiosach, w żywiołach, w roślinach, owocach, trzodach itd., dając [wszystkiemu] istnienie, zachowując, darząc wzrostem i czuciem itd. Następnie wejść w siebie samego.

237 **Punkt 4.** Patrzeć [i rozważać], jak wszystkie dobra i dary zstępują z góry; jak moja ograniczona moc – od najwyższej i nieskończonej owej mocy z góry; i w podobny sposób sprawiedliwość, dobroć, miłość, miłosierdzie itd. tak, jak od słońca wychodzą promienie, jak ze źródła – wody itd.

Zakończyć wejściem w siebie, jak to było wyżej powiedziane.

Zakończyć rozmową i odmówić **Ojcze nasz.**

Z: Św. Ignacy Loyola, *Ćwiczenia duchowne*, WAM, *Nihil obstat*: Żak TJ, prowincjał, 2002